

РЕШЕНИЕ

№ 5294

гр. София, 10.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 03.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **9861** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 ал. 1 вр. чл. 214 ал. 1 т. 1 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР) вр. чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/

Делото е образувано по жалба от 09.09.2025г. от А. Н. Н.,полицейски инспектор V степен в група „Териториална полиция" - С. на сектор „Охранителна полиция" при 01 РУ - СДВР с адрес в [населено място], чрез процесуален представител адв. Ст.С.,против заповед №8121К-8817/25.06.2025г. на Министъра на вътрешните работи за образуване на дисциплинарно производство в частта по т.2 за временно отстраняване от длъжност на жалбоподателката за срок от 2 месеца на основание чл.207 ал.1 т .1 и ал.2 и чл. 214 ал.1 т.1 ЗМВР.

В жалбата и в съдебно заседание се излагат съображения от адв. Ш.,че оспорваният акт е незаконосъобразен поради съществено нарушение на административно-производствените правила и нарушение на материалния закон.По същество се иска отмяна на заповед №8121К-8817/25.06.2025г. на Министъра на вътрешните работи по т.2.Претендират се разноските по делото.

Ответникът-Министъра на вътрешните работи,не се явява,не се представлява.Не изразява становище по жалбата.

Административен съд София – град, след като обсъди доводите на страните и събраните по

делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, че към момента на издаване на заповедта А. Н. Н. е заемала длъжността полицейски инспектор V степен в група „Териториална полиция“ - С. на сектор „Охранителна полиция“ при 01 РУ – СДВР. Производството пред министъра на МВР е започнало по повод предложение в което е отразена следната информация: В СДВР е получен доклад № 225р-21258/10.06.202 г. за постъпил в 01 РУ-СДВР, сигнал от фондация „Ц. - Ш.“ представлявана от председателя Лико Й. Б., чрез пълномощника М. С. Д., заведен с вх. № 225000-11253/10.06.2025 г. Сигналът е адресиран и до министъра на вътрешните работи - Д. М. и до директора на Столична дирекция на вътрешните работи - главен комисар Л. Н. В сигнала се съдържат данни за осъществено придобиване на недвижим имот от инспектор К. М. Б. - полицейски инспектор V степен в група „Териториална полиция“ - С. на сектор „Охранителна полиция“ при 01 РУ-СДВР и от инспектор А. Н. Н.-полицейски инспектор V степен в група „Териториална полиция“- С. на сектор „Охранителна полиция“ при 01 РУ-СДВР, срещу задължението да издържат и гледат Л. С. Ф.. Според домашната помощница И. М., полицаите посещавали дома на възрастната жена всеки ден или през ден. Домашната помощница не е присъствала на всичките им срещи и разговори, тъй като полицаите я молели да напусне жилището, за да останат сами с г-жа Ф.. Жената полицаи била заявила пред домашната помощница, че ще уреди нов и по-подходящ матрак за г-жа Ф., защото го осигурения от фондация „Ц.-Ш.“ бил грешен. Мъжът полицаи бил заявил, че е поел ангажимент да намери по-подходяща домашна помощница и заедно с колегата си А. Н., щели да заплащат необходимите средства за тази услуга. След обсъждане на предложението №513р-62767/13.06.2025г., със заповед №8121К-8817/25.06.2025г. на Министъра на вътрешните работи е образувано дисциплинарно производство срещу А. Н. Н., полицейски инспектор V степен в група „Териториална полиция“ - С. на сектор „Охранителна полиция“ при 01 РУ - СДВР, предвид наличието на данни за неспазване на правила от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, което е довело до уронване престижа на службата и представлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194 ал.2 т.4 ЗМВР.

Със същата заповед, в частта по т.2, жалбоподателката е временно отстранена от длъжност за срок от 2 месеца на основание чл.207 ал.1 т.1 и ал.2 и чл. 214 ал.1 т.1 ЗМВР. Като мотиви за временно отстраняване от длъжност е посочено, че са налице кумулативно двете материално-правни предпоставки-деяние, несъвместимо с етичните правила за поведение на служител на МВР, с което се уронва престижа на службата. От друга страна, е посочено, че заеманата от Н. длъжност служителката има достъп до служебни помещения и документи, което ѝ дава възможност да черпи и използва служебна информация, като с оглед полицейските си правомощия и функции да оказва влияние върху свидетели и служители с цел да въздейства върху хода на дисциплинарното производство. Служителката има възможност да търси съдействие от нейни колеги или служители, като под предлог за служебни нужди да иска от тях действия, насочени към възпрепятстване на дисциплинарното производство. Предвид на това е налице реална възможност да затрудни дисциплинарното разследване и да попречи за разкриването на обективната истина. Като служител присъствието на инспектор Н. на работното ѝ място не би допринесло до установяване на обективната истина по образуваното срещу нея дисциплинарно производство, предвид възможността да повлияе на служители и граждани.

До жалбоподателката са изпращани множество покани за запознаване със заповед №8121К-8817/25.06.2025г. на Министъра на вътрешните работи. От доказателствата по делото

липсват данни същата да е била връчена на жалбоподателката същата е била в отпуск по болест дълго време и не е установена на адреса и на местоживеене.

В хода на съдебното производство, в изпълнение на указанията на съда, ответникът представя в цялост административната преписка, като е дадена възможност на жалбоподателката да се запознае с всички документи по преписката в деловодството на АССГ.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е заповед №8121К-8817/25.06.2025г. на Министъра на вътрешните работи за образуване на дисциплинарно производство в частта по т.2 за временно отстраняване от длъжност на жалбоподателя за срок от 2 месеца на основание чл.207 ал.1 т.1 и ал.2 и чл. 214 ал.1 т.1 ЗМВР.

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт. Разгледана по същество е основателна.

Съобразно нормата на чл. 207, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 203, ал. 1, т. 2 - 15 дисциплинарното производство се образува с писмена заповед на министъра на вътрешните работи или определено от него длъжностно лице от състава на министерството - за държавните служители на висши ръководни, ръководни и изпълнителски длъжности и за стажантите за постъпване на изпълнителски длъжности. Съгласно чл. 214, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, държавен служител в МВР може да бъде временно отстранен от длъжност с писмена заповед, когато срещу него е образувано дисциплинарно производство по чл. 207 и служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, като съгласно чл.214, ал.1, т.1, от ЗМВР, служител в МВР може да бъде временно отстранен от длъжност с писмена заповед, като когато срещу него е образувано дисциплинарно производство по [чл. 207](#) и служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина, в този случай отстраняването се извършва от органа, образувал дисциплинарното производство. В случая, в една и съща заповед, а именно – оспорваната в настоящото производство – заповед №8121К-8817/25.06.2025г. на Министъра на вътрешните работи, е образувано дисциплинираното производство и жалбоподателката е отстранена от длъжност. С Решение на Министерски съвет/обн. в ДВ бр.5/17.01.2025г./, Д. М. е назначен на министър на вътрешните работи.

Заповедта е издадена в писмена форма съгласно разпоредбата на чл.214 ал.1 т.1 и съдържа останалите реквизити по чл. 59 АПК. От данните по делото не се установяват да са допуснати в хода на производството особено съществени нарушения на административно-производствените правила.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че при издаването на заповедта не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до нейната отмяна.

Правният спор се свежда до материалната законосъобразност на оспорената заповед.

По съответствие на заповедта с материалния закон:

Настоящият съдебен състав намира, че заповедта е издадена в несъответствие с материалните правила, поради следното. Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорената заповед обхваща преценката дали са налице установените от административния орган релевантни юридически факти изложени като мотиви в акта и доколко същите изпълват състава на посоченото в заповедта правно основание за издаването ѝ.

В заповедта са изложени мотиви в частта относно отстраняването от длъжност – посочено е, че служителката има достъп до служебни помещения и документи, което ѝ дава възможност да черпи и използва служебна информация, като с оглед полицейските си правомощия и функции да оказва влияние върху свидетели и служители с цел да въздейства върху хода на дисциплинарното производство. Служителката има възможност да търси съдействие от нейни колеги или служители, като под предлог за служебни нужди да иска от тях действия, насочени към възпрепятстване на дисциплинарното производство. Предвид на това е налице реална възможност да затрудни дисциплинарното разследване и да попречи за разкриването на обективната истина. Като служител присъствието на инспектор Н. на работното ѝ място не би допринесло до установяване на обективната истина по образуваното срещу нея дисциплинарно производство, предвид възможността да повлияе на служители и граждани.

Видно от така посочената разпоредба за временно отстраняване от длъжност на държавен служител в МВР е необходимо да бъдат налице две предпоставки- 1/ срещу него е образувано дисциплинарно производство и 2/ служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина, като в този случай отстраняването се извършва от органа, образувал дисциплинарното производство.

В случая, първата предпоставка безспорно е налице, спрямо жалбоподателката е образувано дисциплинарно производство, което е посочено в същата оспорвана заповед.

Спорът е относно втората предпоставка – дали служебното положение на жалбоподателката би затруднило разкриването на обективната истина. В тази връзка настоящият съдебен състав намира, че тя не е налице. Следователно при издаването на заповедта за отстраняване от длъжност, органът следва да е изложил конкретни съображения за това, защо счита, че служебното положение на служителя би затруднило разкриването на обективната истина. Тези основания не могат да бъдат хипотетични или предполагаеми, а конкретно посочени, доколкото и съдът извършва преценката си за тяхното наличие, т.е. наличие за обосноваване на същите, за всеки отделен случай. Отстраняването от длъжност е временна, превантивна мярка и нейна основна цел е да се препятства възможността служителят, продължавайки да изпълнява задълженията си, да създаде пречки за обективното, всестранно и пълно изясняване на обстоятелствата по образуваното срещу него дисциплинарно производство. Принудителната административна мярка е израз на административна държавна принуда, поради което за всеки конкретен случай, трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона цел. Въпреки, че привидно са изложени конкретни мотиви, то същите не отговарят на изискванията на закона и на установената съдебна практика, доколкото в оспорвалата заповед не са изложени съображения

кои фактически обстоятелства дават основание на административния орган да приеме, че служебното положение на жалбоподателката би затруднило разкриването на обективната истина и по какъв начин в конкретния случай. Тази връзка следва да бъде обоснована, за да се приеме, че фактическият състав на приложимата правна норма е осъществен, което в случая не е сторено. От доказателства по делото се установява, че жалбоподателката е сключила договор за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за издръжка и гледана с Л. Ф. на 05.06.2025г. липсват данни към момента на издаване на заповедта както към настоящият момент, че процесният договор е сключен противно на волята на някоя страните. Обратно, от изложеното в предложението за образуване на дисциплинарно производство е установено, че жалбоподателката започнала да полага грижи за Л. Ф. и многократно е посещавала дома и. Няма данни към момента последната да е подавала сигнал до органите на МВР или други институции за принуда или други противоправни действия от страна на жалбоподателката по повод сключеният договор между страните. В случая не става ясно каква е конкретната връзка между служебното положение на жалбоподателката-полицейски инспектор и опасността от затрудняване разкриването на обективната истина по образуваното дисциплинарно производство. Има данни за облигационни отношения между две страни и никакви други данни които обективно да налагат отстраняването и от длъжност. От материалите по делото не се установява на настоящият етап данни за нарушения на етичния кодекс. Конкретни фактически твърдения и мотиви не се съдържат и в материалите по преписката към оспорената заповед, като същите препращат към констатации и установявания в доклад на СДВР. Сочат се фактически установявания, относими към дисциплинарното нарушение, вменено на жалбоподателката, но не съдържат твърдения за това как жалбоподателката би попречила в за хода на административното производство и събирането на доказателства. Разпоредбата на чл. 214, ал. 1 от ЗМВР предоставя само правна възможност за отстраняване на служителя от длъжност, като при осъществяването ѝ от страна на органа, следва да бъдат и изложени съответните конкретни причини и съображения за това. Само цитирането на правни норми от закона излагането на формални съображения, не може да удовлетвори изискването за мотивираност на административния акт. Съдът счита, че заповедта в оспорената ѝ част не е издадена в съответствие с целта на закона, която е да се осигурят условия за провеждане на дисциплинарно производство при спазване на принципа за истинност по [чл. 7 от АПК](#) и издирване и доказване с допустимите от закона средства на действителните факти по случая, като не се допуска възможност за неправомерно въздействие от страна на служителя във връзка с длъжността, която заема.

В случая е нарушен и принципа на съразмерност, регламентиран в [чл. 6 от АПК](#), тъй като засягането на правата и законните интереси на жалбоподателката не е съобразено с целта да се осигури законосъобразно и безпристрастно провеждане на дисциплинарното производство. Липсата на предишни наказания на жалбоподателката, както и липсата на каквито и да е опити от страна на жалбоподателката да окаже въздействие някому до момента, води на извода, че приложената мярка засяга правата на лицето в по-голяма степен от необходимото за преследваната цел - създаване на необходимата гаранция за спазване процедурата по събиране на доказателства в дисциплинарното производство, като се има предвид че са изтекли повече от 7 месеца от образуване на същото и ответника не е представил никакви доказателства в тази насока.

Предвид изложените мотиви съдът приема, че заповед №8121К-8817/25.06.2025г. на Министъра на вътрешните работи в оспорваната му част по т. 2 е неправилна и незаконосъобразна, поради което следва да бъде отменена.

По делото е направено искане за присъждане на разноски от жалбоподателя .Като съобрази нормата на [чл. 143, ал. 3 от АПК](#) и изхода на спора, настоящият съдебен състав намира, че в полза на А. Н. Н. следва да се присъди сумата от 1200.00 /хиляда и двеста лева/ или 612,61 евро.

С оглед изложеното, Административен съд – София-град, Първо отделение, 34-ви състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. Н. Н. от [населено място], чрез процесуален представител адв. Ст.С. заповед №8121К-8817/25.06.2025г. на Министъра на вътрешните работи за образуване на дисциплинарно производство в частта по т.2 за временно отстраняване от длъжност на жалбоподателката за срок от 2 месеца.

ОСЪЖДА Министерството на вътрешните работи да заплати на А. Н. Н. [ЕГН] разноски по делото в размер на 612,61 евро.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на съобщението.

съдия: